

Energetikas

VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS PARTINIO KOMITETO, JUNG TINIO PROFSAJUNGOS KOMITETO, KOMJAUNIMO KOMITETO IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

LAIKRAŠTIS ĮKURTAS
1980 M.
GRUODŽIO MĖN. 19 D.

Nr. 22 (378)
Kaina 1 kap.

1988 m. birželio 1 d.
Trečiadienis

Žymūs statybos žmonės

Brigadininkas

Netoli universalinės parduotuvės „Klaipėda“ statomi Sniečkuje aukštuminiai gyvenamieji namai. Monumentalią betoninę apatinio aukšto dalį atlieka SMV-13 kolektyvas. Viena iš namų (Nr.57/2) jau mūno, kaip mūrijimo darbus atlieka Ivano Trockio brigada. Si pavardė pradėjo dažnai kartotis „Energetiko“ numeriuose nuo to laiko, kai kas savaitę ėmėme publikuoti socialistinio lenktyniavimo rezultatus miesto objektų statyboje. Tuomet brigados kolektyvas dirbo pastate Nr. 30 pirmame mikrorajone.

Nuo gegužės mėnesio brigados sudėtis žymiai pasikeitė, praktiškai ji buvo suformuota iš naujo. Tai, o taip pat atliekamų konstrukcijų sudėtingumas ir nepakankamas darbo organizavimas naujame objekte, pirmo eilę, atsiliepė darbo našumui.

Viena iš ypatybių mūrijant mūrą tokiam name — dažnesnis armavimas (kas dvi eiles), šalčiui atsparių plytų naudojimas. Aukštos klasės reikalauja iš statybininkų ir daugybės piliastų, užplanuotų projekte. Ir tuo pačiu, kaip sako brigadininkas, tokį objektą statyti įdomiau.

Jis prisimena ne vieną aukštuminių namų. Pirmasis buvo 12-auk-

štis — dar Baltarusijoje, iš kur Ivanas kilęs. O štai labiausiai įsimintinu jam tapo, ko gero, namas trijuose lygiuose pirmame Sniečkaus mikrorajone, netoli 1-os vidurinės mokyklos.

Ivanas Josifovičius Sniečkuje nuo 1981 metų. Per šį laiką jam teko statyti ir gyvenamuosius namus, ir socialinės-kultūrinės paskirties objektus. Dirbo B. Kolyškino brigadoje, iš kurios vėliau išaugo iškart du brigadininkai: pats Trockis, pakeitęs Kolyškina ir N. Kostjanka, suformavęs naują kolektyvą.

Įvairūs žmonės ateidavo į brigadą per tuos pusantrų metų, kuriuos brigadininkas dirbo Ivanas. Su kiekvienu reikia rasti bendrą kalbą, sugebėti kai ką patarti, kai ko išmokyti. Stai ir dabar kolektyve trys jauni auklėtiniai iš „sunkių“ vaikinių. Tokiai globaliai taip pat reikia laiko, sugebėjimo ir, pagaliau, noro. Ir be to, viso kolektyvo darbo sėkmė nemažai priklauso nuo organizatorinių brigadininko sugebėjimų, nuo mokėjimo kiekviename įžiūrėti ypatybes ir maksimaliai jas išnaudoti.

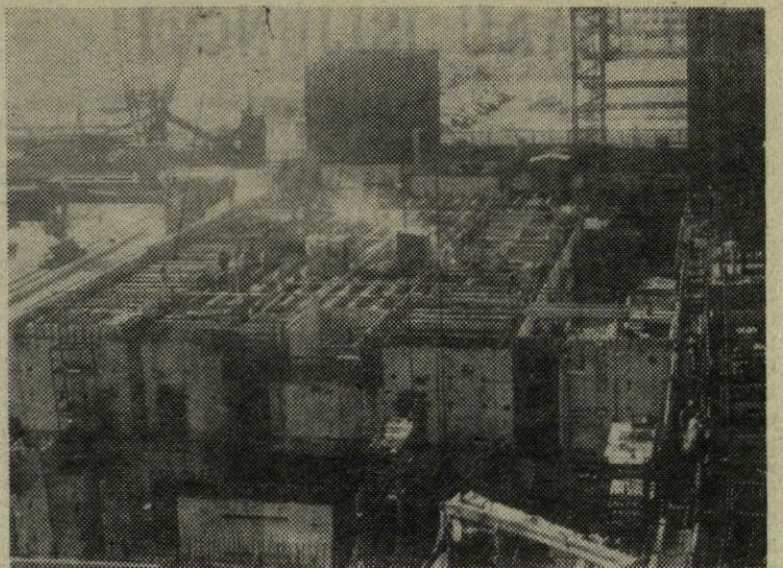
Stebėdamas tikro meistro kūrinių, gėriesi judesių tikslumu ir rit-

mingumu. Ir ima atrodyti: viskas labai paprasta. O tas apgaulingas atliekamo darbo lengvumas, tikriausiai ir yra vienas iš aukštos klasės meistriškumo rodiklių. Ir tik pagal galutinį rezultatą arba jeigu pats pabandysi, pradėsi suprasti, kiek jėgų tai kainuoja.

Stai ir brigadoje, orientuodamiesi į tokius meistrus kaip I. Abramovičius, K. Mamotovas ir pats brigadininkas, stengiasi dirbti visi — labai jau užkrečiantis pavyzdys. Jau sumūryta 300 kub. metrų mūro (beveik aukštas), pastatą baigti mūryti statybininkai turi iki Naujų metų. Gera tradicija brigadoje tapo bendras visų svarbių klausimų aptarimas ir sprendimas.

Trockio kolektyvas įeina į SMV-2, dirbančios kolektyvinės rangos metodu, sudėty. Todėl natūralus mano klausimas brigadininkui, kaip jie jaučia permainas savo lygyje. Ir kaip paaiškėjo, ypač tingų permainų nesijaučia. Greičiau tokį perėjimą prie rangos galima pavadinti popieriniu. Kaip bėgiojo brigadininkai su begaliniais priminimais, reikalavimais, taip ir tebebėgioja. Kaip stengėsi išsiaiškinti netvarkos, šturmo ir neritingo tiekimo priežastis, taip šios pretenzijos lieka ir po šiai dienai. Tai tiesiogiai atsiliepia mūro kokybei, o dabar dar ir uždarbiui. Atrodo plūši taip, kad plaukai šlampa, bet juk svarbu galutinis rezultatas.

O. BERIOZA

Trečio energobloko statyboje.

R. GALKAUS nuotr.

Mūsų delegatas

Svarbių delegatų rinkimo į partinį forumą periodu TSKP Centro Komitetas iškėlė šalies komunistams uždavinį išrinkti iš savo eilių pačius tinkamiausius atstovus, kurie aktyviai dalyvauja persitvarkyme, pasižymi didžiausiu principumu, veiklos drąsumu.

Iškelti kandidatą delegatu į XIX Visasąjunginę partinę konferenciją buvo patikėta ir vienai pačių stambiausių Vakarų statybos valdybos partinių organizacijų — automobilių transporto valdybos komunistams. Gegužės 25 dieną čia įvyko partinis susirinkimas, kuriame kandidatą į partinės

konferencijos delegatus buvo iškeltas betono siurblių mašinistų-operatorių brigadininkas Socialistinio Darbo Didvyris Viktoras Zavedijus.

Lietuvos Komunistų Partijos CK plenumas, įvykęs šeštadienį, gegužės 28, sutiko su partinės organizacijos nuomone ir V. Zavedijus buvo išrinktas Visasąjunginės partinės konferencijos delegatu.

Prieš išvykstant į Maskvą, V. Zavedijui teks susitikti su darbo kolektyvais, kurių metu jis gaus komunistų priesakus.

„Energetiko“ informacija

Persitvarkymas ir profsąjungos

AKTYVIAU ĮSIJUNGTI

Gegužės 13 dieną įvyko Vakarų statybos valdybos profsąjungų aktyvo susirinkimas, kurio metu buvo išklausa ir aptarta statybos jungtinio profsąjungos komiteto Nr. 150 ataskaita apie darbą vadovaujant persitvarkymui.

Prašėsimą padarė JPK-150 pirmininkas V. PLOTNICKIS. Pagrindiniu uždaviniu gamybinėje statybininkų veikloje yra perėjimas prie kolektyvinės rangos.

Iš esmės pakito, — pasakė pranešėjas, — socialistinio lenktyniavimo sąlygos ir formos. Taip miesto objektų statyboje įdiegtas brigadų lenktyniavimas už aukščiausio išdirbio konkrečiais rodikliais pasiekimą. Kai kurie rezultatai jau čiami jau dabar: išgyvendinami praraišėjimai, labai išaugo reikalavimai medžiagų tiekimui ir jų kokybei, griežčiau keliamas klausimas dėl savalaikio patvirtintų darbų grafikų įvykdymo.

Bet tai vyksta toli gražu ne visur. Ir objektų pridavimo laiko nesilaikymas kol kas įprasta visiems statybos dalyviams, be to tik vieno iš partnerių atsilikimas nuo grafiko išsukia ištisą kaskadą atsilikimų likusiems. O geros idėjos dėl gretutinių kolektyvų lenktyniavimo gamybinė-masinė JPK-150 komisija (pirmininkas N. Osipenko) taip ir nerealizavo. Būtina lenktyniavimo sąlygomis tampriai susieti ir NSK kolektyvus, tiekiančius gelžbetonines konstrukcijas, bet šito mes nepasiekėme. Nuo 1988 metų sausio mėnesio užgeso Ignalinos AE statybos „darbininkų estafetė“.

Klausimas dėl statybos terminų laikymosi nebuvo nagrinėjamas nei kurio nors padalinio profsąjungos komiteto posėdyje, nei bendrame SMV-2, GTKV, SMV-5 ir SMV-15, SMV-2 ir MSV-28 profsąjungos komitetų posėdyje, nors problemų aptarimui — nors vežimu vežk.

Labai stabdo darbo kolektyvų, visuomeninių organizacijų, konkrečiai profsąjungos komitetų, veiklą nesavalaikis darbo vykdytojų supažindinimas su darbo planais.

Profsąjungos komitetai turi pareikalauti, kad reikalai šioje srityje būtų ištaisyti, turi būti pasirodę ryžtingai apginti savo kolektyvų interesus nepagrįsto plano ir ekonominių normatyvų koregavimo atveju. Jie turi nukreipti kolektyvą darbo efektyvumo didinimo, rezervų ieškojimo ir panaudojimo, produkcijos kokybės gerinimo, resursų išsaugojimo, besąlygiško gamybinių planų vykdymo linkme.

Nauji reikalavimai, liečiantys viso visuomeninio šalies gyvenimo demokratizavimą, verčia mus visai kitame lygyje prarasti profsąjungos komitetų rinkimus, vengiant formalizmo ir skubotumo, parenkant ir apsvartant kandidatus.

Būtina užtikrinti, kad kandidatai į renkamų organų sudėtį būtų iškelti gabi iniciatyvūs darbininkai, moterys, jaunimas, rinkimus prarasti plataus demokratiškumo pagrindu.

Mažai mes padedame profsąjungos aktyvui, organizuojant darbą. Kartais nemokėjimas, nepasitikėjimas savo jėgomis sukausto profsąjunginės grupės vadovo veiklą. O naujomis ūkininkavimo ir savi valdos sąlygomis visą profsąjungos komitetų darbą reikia sutelkti darbo kolektyvuose, siekiant vienybės, tamprios visų dirbančiųjų, visų visuomeninių organizacijų sąveikos.

Neatitinka išaugusiems dienos reikalavimams ir ekonominio mokymo, kuris turi tapti tikru misiniu visaapimančiu mokymu, organizavimas. Kol kas jis apima tik truputį daugiau nei 10-20 procentų (Nukelta į 2 psl.)

Meistriškumo varžybos

Sakiname tinkavimo darbų profesinio meistriškumo konkurse, kuris vyko VSV bazėje, dalyvavo aštuonių miestų atstovai. Grandys po tris žmones iš Arzamso, Navoji, Z.-Vody, Sevčenkos, Penzos, Stepnogorsko, Protvino ir Sniečkaus miestų susirinko pademonstruoti meistriškumą, išaiškinti geriausius apdailininkus.

Palmikne, pavyzdžiui, bet kurią konkurso darbo dieną.

Baigiamajame šių metų objekte — Dūkšto mokyklos priestate — plūšama įtemptai, iš visų jėgų. Numatoma darbų apimtis dviem savaitėm—3600 kv. metrų. Tik per dvi pirmas konkurso dienas nutinkuota 689 kv. metrai ploto, kas vidutiniškai sudaro 14,6 kv. metro vienam žmogui. Planas vykdomas 140-150 procentų.

Jaunosios dalyvės iš Sniečkaus Liudmila Dolgušina, Olga Borisova ir Alina Cibert iš N. Vasiljevos (SMV-5) brigados neatsilieka nuo likusių, dirbdamos netgi su geresne kokybe.

JPK-150 paruošė tinkuotojams kultūrinę programą, kurioje numatyta vienos dienos ekskursija į Vilnių.

„Energetiko“ inf.

MIESTO STATYBOJE

Suvesti antro ketvirčio pirmos pusės lenktyniavimo pagal tematinės užduoties tarp dailidžių, dažytojų, plytelių klojėjų-tinkuotojų, akmenų tašytojų-granitinių brigadų kolektyvų, kurie stato gyvenamuosius namus Nr. 61b ir 66b trečiame mikrorajone, rezultatai.

Prizinę vietą nusprendė paskirti L. ARONOV dailidžių brigadai iš SMV-5, įvykdžiusiai užduotį gera kokybe, išdirbio norma siekė 209,4 procento.

Geriausius rezultatų plytelių klojėjų-tinkuotojų tarpe pasiekė M. TITOV brigada — išdirbis

sudarė 116,2 procento.

Tarp dažytojų brigadų prizininkais tapo A. CHAUSTOVOS, T. PODOBED ir V. GOTOVSKAJOS iš SMV-5 brigados.

„Energetiko“ inf.

Ir socialistinio lenktyniavimo miesto objektų statyboje dalyviai, ir organizatoriai visiškai įsitikino gyvo darbinio lenktyniavimo, siekiant aukščiausių rodiklių natūraliose apimtyse, efektyvumu. Bet kokiu atveju rezultatai čia apčiuopiami ir konkretūs.

Eilinės savaitės eigoje — nuo gegužės 20 iki 26 — mūrininkų tarpe lyderiais tapo du kolektyvai. A. BAJANOV brigada, dirbanti trečiame mikrorajone mokyklos statyboje, sumūrijė 113 kub. metrų, esant planui 78 kubai. Išdirbis sudarė 1,73 kubo žmogui. 117,8 procento užduotį įvykdė I. KONIUKO mūrininkų brigada iš SMV-2.

D. PROKOFJEVO iš SMV-2,

A. NOSKOVO ir V. AKIMENKOS iš SMV-15 brigadoms DIK sumažintas už broką, o B. KOLYSKINO brigadai — už ST taisyklių pažeidimus.

Tinkuotojų tarpe geriausiai padirbėjo G. MELIKIANO mokinių brigada iš SMV-15. Esant planui 210 kv. metrų, ji pagrindinį liginės korpuso fasadą tinkavo dekoratyviniu tinkavimu — 230 kv. metrų.

Ir plytelių klojėjų tarpe pagaliau atsirado kolektyvas, pasiekęs didesnio nei vienetas darbo įnašo koeficiento. Tai brigada iš SMV-15, kuriai vadovauja V. ZURILA.

Z. BOKAČIOVA

MDOirVS vyr. inžinierė

AKTYVIAU ĮSIJUNGTI

(Atkelta iš 1 psl.)

dirbančiųjų. Ypatingo profsąjungos komiteto dėmesio, — pažymėta pranešime, — reikalauja darbo sąlygų ir gamybinės buities gerinimo klausimai. XI penkmetį šiems reikalams išleista VSV — 916 tūkst. rubl., MST-3 — 250 tūkst. rubl., MSV-21 — 132 tūkst. rublių. Atliktas didžiulis darbas. Bet liko nemažai neišspręstų klausimų: buitinės patalpos, visiškai atitinkančios normas, darbo vietų ir spec. drabužių stovis, maitinimo režimo organizavimas. Ne viskas dar čia pas mus gerai, ir tuo pačiu dažnai ir priemonių rengimą žiūrime formaliai. Nemažai teks profsąjungos aktyvui padaryti analizuojant priežastis ir mažinant

sergamumą, kadangi peršalimo ligų lygis, ypač vaikų tarpe, dar labai aukštas.

Mažai kol kas dar jaunų specialistų įtraukta į aktyvią visuomeninę veiklą.

Baigdamas drg. Plotnickis pasakė:

— Susumuojant darbo, kurį atlieka JPK-150 ir visi profsąjungos komitetai, rezultatus, reikia būti savikritiškiems: profsąjungos komiteto darbo persitvarkymui jungtinis profsąjungos komitetas vadovavo silpnai, daugelis persitvarkymo klausimų atsidūrė už profsąjungos komiteto veiklos ribų. Todėl dabar būtina sutelkti visų profsąjungos narių pastangas pagrindinių problemų sprendimui.

Draugus pažinsi nelaimėje

Noriu papasakoti apie gerus žmones, kurie, nesiskaitydami su niekuo, ilgus mėnesius padėjo man kovoti su užgriuvusia mūsų šeima nelaimėje. Kalba eis apie MST-3 darbuotojus.

Prieš metus susirgo mano vyras Ivanas Cernovas, tresto šaltkalvis-montuotojas. Skubiai prireikė donorų. Tresto vadovybė, profsąjungos organizacija, pirmosios valdybos darbuotojai organizavo žmones su atitinkama kraujo grupe, išskyrė transportą donorams nuvežti į Vilniaus klinikinę ligoninę, kur ir gydėsi mano vyras. Vienuolika mėnesių tresto darbuotojai nuolat lankė jį ligoninėje, duodavo kraują, palaikydavo jį žodžiu, ateidavo į pagalbą vos tik aš paprašydavau.

Šių metų balandžio 6 dieną vyras mirė, sunki ir ilga liga atėmė iš manęs ir vaikų brangų žmogų.

Ir vėl į pagalbą atėjo tresto darbuotojai, draugai, pažįstami ir

nepažįstami žmonės.

Ypatingai norėčiau pažymėti montuotojų brigadą (brigadininkas V. Zarečnyj), kurioje dirbo Ivanas. Sie vaikinai suteikė man didžiulę pagalbą ir paramą, jie padarė viską, ką galėjo, savo draugui, parodė gerumą, rūpestingumą ir jautrumą. Jų rankomis padarytas paminklas su antkapio ir tvorelės. Trūksta žodžių, kad išreikščiau visą dėkingumą žmonėms, kurie nepalikė manęs sunkią valandą ir atėjo į pagalbą, noriu širdingai padėkoti MST-3 vadovybei, profsąjungos organizacijai, V. Zarečnyj montuotojų brigadai ir pirmosios valdybos kolektyvui, draugams, pažįstamiems, o taip pat visiems, neatlyginamai davusiems kraują, visiems, kurie pasidalijo mano skausmu ir padėjo palydėti į paskutinę kelionę vyrą.

L. CERNOVA
VSV CB mašininkė

„Grįžkite prie klausimo apie cukrų“

Su tokiu prašymu į redakciją kreipėsi mūsų skaitytoja N. Černikova. „Ne, aš ne iš tų, kurie nepatenkinti talonų cukrui įvedimu. Bet kas nustatė tokią normą — 1 kg mėnesiui? Vadinasi, iki metų pabaigos mums liko po 9 kg žmogui.“

Prašau jūsų iškelti šį klausimą mūsų laikraštyje. Sunku patikėti, kad tie, kurie už mane nusprendė kiek man reikia cukraus mėnesiui, patys gauna su talonais tokį patį kiekį.

Aš nevarau naminės degtinės ir nesiruošiu tuo užsiiminti, o paprasčiausiai noriu, kad galima būtų pavašinti svečius arbata ar kava ir nedrebėti dėl kiekvieno cukraus šaukštelio“.

Mes jau spausdinome laikraštyje gyvenvietės Tarybos vykdomojo komiteto sprendimą apie normuotą prekybą cukrumi. Ir net pranešėme, kokių būdu bus paskirstyti fondai cukrui antro ir trečio ketvirtinio bėgyje. Gautas laiškas, o taip pat telefono skambučiai į redakciją įtikina, kad dalis gyvenvietės gyventojų dar ne visiškai supranta šį klausimą. Ir taip, pirmais metų mėnesiais prekyba cukrumi buvo neribojama. Sekančius mėnesius cukrų pagal talonus buvo nuspręsta pardavinėti taip: balandžio mėn.

(nuo 18 dienos) — 1 kg, gegužės — 1 kg, birželį — 2 kg, liepos mėn. — 3 kg, rugpjūtį — 2 kg, rugsėjį — 2 kg.

Kaip pranešė redakcijai darbininkų aprūpinimo skyriaus viršininkas V. Kolomicas, rugpjūčio mėnesį už kiekvieną taloną bus parduodama po 3 kg cukraus, atsižvelgiant į vitaminų paruošimo laikotarpį. Skirtumą, tikriausiai, teks sukoreguoti ketvirtinio ketvirtinio sąskaita, tada poreikis cukrui bus mažesnis.

Tokiu būdu, „9 kg cukraus metams“ — tokia nuomonė susidaro tik dėl informacijos stokos.

Ir dar, sprendžiant iš klausimų, nuskambėjusių iš salės VSV profsąjungos aktyvo susirinkime gegužės 13 dieną mūsų praėtoje publikacijoje (88.04.20 d. „Energetikas“) kai kurie skaitytojai neatkreipė dėmesio į tokį faktą, kad dalis cukraus tiekama į visuomeninio maitinimo įmones ir vaikų ikimokyklinės įstaigas. DAS maisto prekių skyriaus duomenimis, šitai sudaro vidutiniškai 16 procentų per ketvirtį. Į šį kiekį įeina ir cukraus pudra bei „kelioninis“ cukrus.

Naujomis ūkininkavimo sąlygomis

Ieškojimai tęsiasi

(Pabaiga. Pradžią 1988 m. gegužės 18 ir 25 d. Nr. 20, 21)

Fiodorovas prieš Fiodorovą

Pokalbis paastrėjo, kuomet A. Providenka pasakė apie tresto pasiūlymą ministerijai 1987 metams sudaryti sutartį dėl abipusių šalių įsipareigojimų, atliekant statybos-montavimo darbus ūkiskaitos principais. V. Fiodorovas išsiskindėjančiai atsakė, kad pasiūlymą gvildens ministras.

Jo sumišimą galima suprasti. Juk susidaro situacija „Fiodorovas prieš Fiodorovą“. Reikalus tas, kad būtent jis, Fiodorovas, būdamas Daugpilio tresto valdytoju, pradėjo diegti kolektyvinę rangą. Iš tos pozicijos sutarties „trestas-ministerija“ sudarymas atrodo tokia būtina ir natūrali sąlyga, kaip ir rangovinės brigados sutartis su statybos valdyba.

Prisiminkim, kaip tai buvo. Kol rangovinių brigadų — vienetų, jas pakankamai aprūpina medžiagomis, duoda geresnę techniką, kartais sąskaita tų, kas nespėja įsivartinti rezervų, pasitaikė — kenkiančioms brigadoms. Didėjant rangovinių brigadų skaičiui administracijos dėmesys sklaidėsi, dėl tiekimo nesklaidumų žlugdavo statybos terminalai, ir ranga netekdavo efektyvumo ir netgi prasmės.

Kažkas panašaus gali įvykti ir su kolektyvine ranga. Iš ministerijos aukštumų šis procesas atrodo, tiksliau sakant — suvokiamas, kitaip, negu iš valdytojo krėslo. Praėjusiais metais „pasikarščiavusi“ respublikos Statybos ministerija nutarė sudaryti sutartį su Daugpilio trestu antram pusmečiui, tačiau savo įsipareigojimų dažnai nevykdė, ypač materialinio-techninio aprūpinimo, objektų komplek-

tacijos surenkamuoju gelžbetonu dalies. Pažymėsim, kad pirmam šių metų ketvirty trestui nedavė gyvenamųjų namų, kuriuos reikės priduoti antrame ketvirtyje, durų ir langų.

Siandieninį ministerijos požiūrį visai tiksliai išreiškė J. EFISAS: — Pasirašyti sutartį — reiškia patenkinti poreikį medžiagoms. O kas duos garantiją ministerijai, kad jos paraiškos bus pilnai patenkintos? Žiūrėkime realiai, juk resursų planavimas šalyje taip ir liko pagal „milijoninį“, nors toks būdas pripažintas antimokslisku.

S. BESKROVNOVAS: — Sutartis įpareigoja ministeriją, jos valdybą ir skyrius energingiau ieškoti problemų sprendimo kelių.

V. FIODOROVAS: — Juk mes negalime sudaryti jūsų trestui privilegijuotų sąlygų. Juo labiau, kad perėjimui prie kolektyvinės rangos ruošiami visos statybinės organizacijos.

S. BESKROVNOVAS: — Privilėgių neturi būti. Ir vis dėlto be reikalo ministerija aiškina visus nesklaidumus objektyviomis priežastimis. Reikia, kad jos aparato darbuotojai asmeniškai, netgi materialiai, atsakytų už esmines spragas darbe, už beiniciatyviškumą. Egzistuojanti materialinio-techninio tiekimo sistema nespėja su išaugusiu darbo našumu mūsų treste. Tai faktas. Vadinasi, būtina ją tobulinti. Medžiagų tiekimą iš respublikos Statybos ministerijos, Statybinių medžiagų pramonės ministerijos gamyklų, Valstybinio tiekimo valdybų darbą reikia pajungti vieningam kompleksacijos grafikui, kuris atitiktų darbo brėžinius ir sąmatas bei technologinę eigą.

A. PROVIDENKA: — Neteisinga būtų medžiagų deficitą aiškinti tik nepakankamais fondais. Blogai taupom resursus. Štai faktas: mūsų respublikos statybininkai eikvoja cemento, skaičiuojant milijonui

rublių statybinės produkcijos, 110 — čia tonų daugiau, negu kolegos Lietuvoje, kur pradėjo plačiai naudoti superplastifikatorius ir kitus priedus. Manau, jeigu Statybos ministerijos darbuotojai rimtai nusiteikę kovai su neūkiškumu ir netvarka, tai šakos štabas tiesiog negali apsieiti be sutarčių dėl brigadinės rangos su trestais. Sutartis privers visus — nuo darbininko iki ministro — ieškoti rezervų, racionalių problemų sprendimo kelių.

Nuolatinis ieškojimas

Apie kolektyvinės rangos reikšmę, vaidmenį, ryškiai gerinant tresto darbą, nuomonės buvo įvairios. Vienai atkakliai teigė kolektyvinės rangos, kaip lemiančios faktoriaus reikšmę. Kiti pareiškė, kad tokia nuomonė supaprastinta: negalima laikyti kolektyvinės rangos panacėja nuo visų nesklaidumų. Pabrėždavo: neteisinga agituoti, kad, jei nori daugiau uždirbti, balsuok už kolektyvinę rangą. Pažymėsiu, kad vidutinis atlyginimas treste per metus pakilo nežymiai (nuo 219 iki 227 rublių), bet jis tapo uždirbtu, skirstomas teisingiau: uolūs gauna daugiau. Šitai labai svarbu, juo labiau, kad visų darbo pagerinimas — rezultatas dar gilesnio plano išstudijavimo, inžinerinio gamybos paruošimo, dėmesio koncentracijos baigiamiesiems objektams, statybų kompleksacijos sutvarkymas ir t. t. Ir vis tik bendra išvada, apibrezusi svarbiausią: kolektyvinė ranga — tai priemonė pasiekti griežtą tvarką, kuria suinteresuoti visi.

Susitikimas parodė, kad teks dar nemažai ieškoti, eksperimentuoti, tobulinti darbo užmokesčio, apskaitos ir kontrolės sistemą, patikslinti tresto struktūrą, santykių su ministerija sistemą.

NAUJI STARTAI

Gegužės 14, skaisčią saulėtą dieną, prasidėjo šiais metais VSV vasaros spartakiada. Saulėje mirgėjo lozungai, grojo muzika. O dalyvavo tik dešimties organizacijų komandos iš dvidešimt devynių, be to dauguma — nepilnos sudėties. Nebuvo MV, ETV, MPV-12, SMV-1 komandų — tai iš tų, kurie pastoviai dalyvauja varžybose. Ir kas visai nustebino, nebuvo nė vieno žmogaus iš MST-3.

O rezultatai tokie: asmeninėse pirmenybėse 500 m distancijoje nugalėjo tapo Judina (SV), 1000 m — Valentinas Kolovertnovas (SMV-8), 3000 m — Loparevas (SMV-5). Komandinėse varžybose pirmoje grupėje geriausiais tapo — MSV-21, antroje grupėje — DAS, trečioje grupėje — SMV-13.

Vis tik nemažą vaidmenį masiniam sporte vaidina sportinio darbo organizatorius. Juk kiekviena kolektyve yra žmonių, kurie slidinėja, žaidžia tinklinį arba ankščiau sportavo. Imtusi darbo ten iniciatyvą žmogus, ir reikalai pakryptų į kitą pusę. Tokiu organizatorium SMV-13, pavyzdžiui, tapo A. Andrienka, MSV-109 — V. Deimšas, o ATV — S. Jakovlevas.

I. SILKINA

LSD-150 instruktorė

T. GARLIENE,
sporto meistrė

ATGAIVINTI BUVUSIĄ ŠLOVĘ

Gegužės 11 dieną baigėsi rajoninės krepšinio pirmenybės Ignalinos VLKJS RK taurei laimėti. Varžybose dalyvavo 14 vyrų ir 3 moterų komandos. Sniečkui atstovavo trys vyrų komandos: „Personal“, VSV rinktinė, IAE rinktinė, o taip pat Sniečkaus moterų rinktinė. Sėkmingiau už kitas pasirodė „Personal“, užėmusi 2-ą vietą, IAE rinktinė buvo ketvirta. O štai su VSV rinktinė reikalai sudėtingesni: sužaidus tik vienerias rungtynes, ji pasitraukė iš kovos už taurelę... dėl savo kaltės. Komanda paprasčiausiai nesusirinko. Anksčiau metais visą organizacinį ir trenerio darbą atlikdavo krepšinio entuziastas V. Stankus. Dabar komanda, likusi be trenerio, irsta.

O gaila: žaidėjai juk stiprūs, apie tai kalba tas faktas, kad rinktinė ne kartą yra laimėjusi Sniečkaus pirmenybės.

Žmogus, galintis sukoordinuoti komandos veiksmus, yra, tik jį reikia suinteresuoti. Apie tai vertėtų pagalvoti LSD-150, kad atgaivinti VSV krepšinio rinktinės pasiekimus.

Moterų turnyre mūsų rinktinė pasirodė geriausiai (kapitonė R. Nasevičiūtė). Tai didelis pasiekimas, nežiūrint į tai, kad varžybose dalyvavo tik trys komandos. Juk tai pirmoji mūsų merginų sėkmė, treniruotės jos pradėjo visai neseniai. Moterų komandą treniruoja S. Grigorjevas. Treniruotės vyksta sporto salėje trečiadieniais ir penktadieniais nuo 18.00, kur kviečiame, visus norinčius rimtai užsiimti krepšiniu.

REDAKCIJOS ADRESAS: 204701, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Vakarų statybos valdyba; tel. 26128, 26971. ● Redaktorė A. Poletajeva. Laikraštis išleista lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr.1705 Rinko ir spaudė Utenos spaustuvė. Utena, Komjaunimo 33, telefonas 54787, Ind. 67311.

Энергетик. Орган парткома, объединенного строительного комитета профсоюза № 150, комитета комсомола и администрации Западного управления строительства. Редактор А. Полежаева. Снежук. На литовском языке.